

กระทู้ถามที่ ๐๔๑ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๑๒ กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเรื่องที่ดินของกลุ่มราษฎรผู้ต้องการกลับคืนภูมิลำเนาเดิมในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้

ด้วยข้าพเจ้าได้รับการร้องเรียนจากตัวแทนกลุ่มราษฎรผู้ต้องการกลับคืนภูมิลำเนาเดิม ในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์ นำโดยนายหน่อใจ แซ่หลอ และพวกประมาณ ๒๐ คน ได้ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อสำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ ส่วนจัดการและชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนจากการไม่สามารถกลับคืนภูมิลำเนาเดิมและไม่มีที่ดินทำกิน ซึ่งเป็นผลมาจากคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๖๖/๒๕๒๓ ทำให้การเข้าไปใช้ประโยชน์ในที่ดินของราษฎรไม่สามารถดำเนินการได้ ทั้ง ๆ ที่มีการเข้าไปอาศัยอยู่ทำกินมาตั้งแต่อดีต เนื่องจากปัญหาความไม่ชัดเจนของกฎหมายที่เกิดความไม่สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่จนเกิดกรณีพิพาทกับภาครัฐในหลายกรณี ส่งผลให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง จึงจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือและหาแนวทางการแก้ไขอย่างเร่งด่วน จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวทางดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเรื่องที่ดินของกลุ่มราษฎรผู้ต้องการกลับคืนภูมิลำเนาเดิมในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

๒. เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นในพื้นที่อื่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะมีมาตรการฟื้นฟูเยียวยาราษฎรที่ได้รับผลกระทบในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พิมพ์พร พรพฤติพันธ์ุ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

จังหวัดเพชรบูรณ์

คำตอบกระทู้ถามที่ ๐๔๑ ร.

ของ นางสาวพิมพ์พร พรพุดมิพันธ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคพลังประชารัฐ

เรื่อง การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเรื่องที่ดินของกลุ่มราษฎรผู้ต้องการกลับคืนภูมิลำเนาเดิม
ในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์

ข้าพเจ้า นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจ ดังนี้

คำถามข้อที่ ๑

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีแนวทางดำเนินการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน
เรื่องที่ดินของกลุ่มราษฎรผู้ต้องการกลับคืนภูมิลำเนาเดิมในพื้นที่จังหวัดเพชรบูรณ์อย่างไร ขอทราบ
รายละเอียด

คำตอบข้อที่ ๑

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเรียนว่า กรณี นายหน่อใจ แซ่หลอ และพวก
ประมาณ ๒๐ คน เดิมอาศัยและทำกินอยู่ในพื้นที่บ้านภูชี้แก้ว หมู่ ๖ ตำบลกกสะทอน
อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ต่อมาเกิดการสู้รบระหว่างรัฐบาลไทยกับ
พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) พื้นที่อยู่อาศัยและทำกินเดิมดังกล่าวเป็นที่มั่นของ พคท.
และเป็นสมรภูมิรบ จึงได้มีการอพยพไปอยู่บ้านเข็กน้อย ตำบลเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์
ในฐานะผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (พรท.) ต่อมาได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๖๖/๒๕๒๓ ลงวันที่
๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๓ เรื่อง นโยบายการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ กลุ่มผู้ร้องเข้ารับ
การอบรมตามโครงการการอุทิศเพื่อเอกราชชาติไทย แต่รัฐบาลได้ประกาศให้ภูมิลำเนาเดิม
ของผู้ร้องและพวกเป็นพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า ทำให้ไม่สามารถกลับไปอยู่อาศัย/ทำกิน
ในพื้นที่ภูมิลำเนาเดิมได้ และได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากไม่มีที่ดินทำกิน กลุ่มผู้ร้องจึงขอให้ช่วยเหลือ
ตามแนวทางนัยมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เรื่อง พื้นที่เป้าหมายและ
กรอบมาตรการแก้ไขปัญหาการอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ (ทุกประเภท) โดยกลุ่มผู้ร้อง
ยินดีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบที่ทางราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เห็นชอบพื้นที่เป้าหมายและกรอบมาตรการแก้ไขปัญหา
การอยู่อาศัยและทำกินในพื้นที่ป่าไม้ทุกประเภท ตามที่คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.)
มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รับผิดชอบ
กลุ่มเป้าหมายที่ ๔ ราษฎรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ก่อนและหลังมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่
๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ เพื่อให้มี
การสำรวจเตรียมความพร้อมของชุมชน ก่อนที่จะมีการดำเนินการอนุญาตให้ใช้ประโยชน์

ได้ตามกฎหมาย ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ โดยแนวทางการแก้ไขที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ หลักการจัดการพื้นที่ชุมชนที่จะได้รับการพิจารณาต้องเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยเดิม ไม่มีการจัดที่ดินให้แก่บุคคลภายนอกพื้นที่ ต้องมีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ทำกินที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน และเป็น การให้สิทธิทำกิน มิให้เอกสารสิทธิในการดำเนินการจัดการพื้นที่เพื่อให้ได้ข้อตกลง “แนวเขตบริหารเพื่อการอนุรักษ์” เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ในรูปแบบการประชาคมของชุมชนโดยมีคณะทำงาน/ คณะกรรมการดำเนินการ ๒ ระดับ ที่แต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด คือ คณะทำงานสำรวจ การครอบครองที่ดิน ระดับพื้นที่ และคณะกรรมการพิจารณา ผลการสำรวจการครอบครองที่ดิน สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์หรือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขา นับว่าเป็นการปฏิรูปในการแก้ไขปัญหา และการจัดการพื้นที่การครอบครองของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ ที่มีการกำหนดมาตรการแนวทางและ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อให้สามารถอนุญาตให้ราษฎรอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์อย่างเกื้อกูลธรรมชาติ

คำถามข้อที่ ๒

เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวขึ้นในพื้นที่อื่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จะมีการฟื้นฟูเยียวยาราษฎรที่ได้รับผลกระทบในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

คำตอบข้อที่ ๒

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเรียนว่า พระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ (คทช.) จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดิน และทรัพยากรที่ดินของประเทศ เพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยการบูรณาการการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และ ภูมิสังคม ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัด มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน แก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชน และความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยนโยบายการจัดการที่ดินทำกินในชุมชนของ คทช. เป็นการจัดที่ดินโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ แต่อนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินของรัฐเป็นกลุ่มหรือชุมชน ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คทช. กำหนด ในรูปแบบสหกรณ์หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม เพื่อร่วมกัน บริหารจัดการที่ดิน รวมทั้งการส่งเสริมการประกอบอาชีพตามศักยภาพของพื้นที่ กรณีที่ราษฎร ผู้เดือดร้อนที่ไร้ที่ดินทำกิน จะดำเนินการจัดที่ดินทำกินในที่ดินของรัฐ ที่มีความเหมาะสมภายในเขต จังหวัดหรือจังหวัดใกล้เคียง ให้อยู่เป็นกลุ่มหรือชุมชนในรูปแบบสหกรณ์ หรือรูปแบบอื่นโดยไม่ให้กรรมสิทธิ์ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ คทช. กำหนด